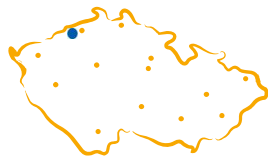

Chata Karla Líma na Bouřňáku

Text: Ing. Jan Havelka foto: archiv Václava Novotného

Článkem o historii Chaty Karla Líma na Bouřňáku v Krušných horách (do roku 1948 známé jako Chata Emanuela Hrubého na Bouřňáku) vstupujeme do čtvrtého roku seriálu o chatách KČT, resp. KČST. Tento objekt je pro rozvoj sítě chat KČT/KČST velice důležitý. Jedná se totiž o první klubovou chatu v Krušných horách a její otevření přichází těsně poté, co tehdejší KČST oslavil své 40. narozeniny. Toto kulaté výročí bylo posledním, které mohlo být slaveno tak velkolepě. Později to totiž z politických důvodů nebylo možné. Nejprve byla v roce 1938 podepsána mnichovská dohoda, následovaná zábořem Sudet, o 10 let později se uskutěčnil komunistický puč, a když se mělo v roce 1988 slavit stoleté výročí, nesmělo se ani říct, že se jedná o 100 let Klubu českých turistů.

Založení odboru a volba místa pro výstavbu chaty

Krušné hory byly osídleny německým obyvatelstvem. V jejich západní části – tedy na Karlovarsku – to bylo čistě německé obyvatelstvo, ve střední části – na Chomutovsku, Mostecku a Duchcovsku – však existovala dost silná česká menšina, proto tam byly po vzniku republiky postupně založeny odbory KČST. V Chomutově byl odbor KČST založen již v roce 1921 (po roce však zanikl a byl obnoven až roku 1937), o rok později se pak zformovaly odbory v Duchcově a v Mostě. Iniciátorem vzniku odboru KČST Duchcov byl řídící učitel ze školy v obci Hrob Karel Lím. Ustavující schůze duchcovského odboru se uskutečnila dne 9. července 1922 a jeho prvním předsedou se stal JUDr. Vladimír Grafek. V letech 1924–1925 pak post předsedy zastával Karel Lím (1875–1958), který již dříve prosazoval, aby odbor inicioval výstavbu turistické chaty. Místo, kde by měla být první chata KČST v Krušných horách postavena, bylo K. Límovi zcela jasné – mělo to být

Dnešní hotel Bouřňák – pod hlavním nápisem je malým písmem napsáno „Chata Karla Líma“. Pohled ze závětné strany, kde je cihlová stavba omítnuta, rok 2009

na hřebenu Krušných hor, na místě s krásným výhledem a s vhodnými lyžařskými terény poblíž. O vhodnosti lyžařských terénů vybraných Límem přitom nikdo nepochyboval – právě Karel Lím byl totiž zakladatelem českého lyžování v Krušných horách a občas mu říkali „náš Buchar“. Odpovídající místo bylo nakonec nalezeno blízko vrcholu hory Bouřňák (869 m), která je součástí krušnohorského hřebene,

jehož nadmořská výška se v této části pohybuje mezi 800 a 900 m. Přímo od vybraného místa spadá úbočí hory do hlubokého údolí, v jehož závěru leží obec Mikulov v Krušných horách. Na opačné straně pak začínají rozsáhlé pláně, které se mírně svažují ke státní hranici s Německem (Saskem). Na této planině leží i blízká obec Nové Město v Krušných horách, kde již tehdy bylo nádraží na

železniční trati z Dubí na Moldavu a dále do Saska (dnes však železnice na Moldavě končí). Tento návrh předložil roku 1923 Karel Lím vedení KČST, kterému si zároveň postěžoval: „*My Češi máme již v každém pohoří několik rozhledů a chat, jenom Krušné hory jsou zanedbávány.*“ Límov požadavek vedení klubu přijalo a v roce 1924 zařadilo stavbu chaty na Bouřňáku do investičního programu KČST.

Bouřlivý, Stürmer a Bouřňák

Podle německého názvosloví Krušných hor se hora jmenovala Stürmer. Češi však vedli o název hory dlouhý spor. Nejprve jej přeložili jako Bouřlivý (podle německého slova „Sturm“, tedy „bouře“), později přišli s vhodnějším názvem Bouřňák. Toto označení se ale stalo všeobecně užívaným teprve po 2. světové válce, což potvrzují třeba i historické ročníky Časopisu turistů, kde se vyskytovaly postupně všechny tři názvy hory a kde na toto téma vyšlo několik krátkých článků.

Přběh stavby chaty

KČST uspořádal dne 4. února 1927 první ples československých turistů ve všech sálech Obecního domu v Praze, přičemž výtěžek z této akce putoval do sbírky vypsané k výstavbě chaty na Bouřňáku. Vlastní terénní práce byly zahájeny vyčištěním staveniště, tj. pokácením keřů a stromů tam rostoucích. První brigáda se zde uskutečnila dne 21. května 1927 a v červenci stejného roku pak architekt Josef Hönich spolu s Ing. Kolenským vyměřili cestu na staveniště. Architekt Ing. Dr. Josef Hönich odevzdal projekt nové chaty dne 16. ledna 1928 a odhalení základního kamene se slavnostním poklepaním tak mohlo být zařaze-

no do programu oslav 40. výročí založení KČST. Tento slavnostní akt se konal dne 15. července 1928. Při něm promluvil v pořadí čtvrtý předseda odboru KČST Duchcov, v té době župní předseda a profesor duchcovského gymnázia Miloslav Broft. Za ústředí KČST hovořil člen Ústředního výboru KČST, propagátor turistiky a autor řady turistických průvodců Jan

Jaká to má být chata?

Po slavnostním otevření několika nových chat v roce 1928 se v Klubu rozproutila debata o tom, zda se mají stavět chaty moderně vybavené a kvalitní, a tudíž také drahé, anebo raději chaty jednodušší a lacinější. Kritika se týkala hlavně realizace krásných, ale také finančně nákladných objektů, zejména Klostermannovy chaty na Modravě, Kramářovy chaty na Suchém vrchu, Riegrovy chaty na Kozákově a také nové útulny na Macoše. Co se řešení chaty na Bouřňáku týká, napsal k tomu K. Lím v roce 1929 článek do Časopisu turistů, ve kterém píše: „*KČST nestaví chaty pouze k přenocování, bez jakéhokoliv komfortu a bez restaurací, formulovaný rčením: Ne hotel – ale laciné a dřevěné útulny! Dále se poohlédněte, jaké nádherné chaty si postavili Němci na našem pohraničí a nyní si pomyslete, kdyby na Krušných horách vedle jejich Keilbergpalastu-hotelu [velký hotel s rozhlednou na Klínovci – pozn. autora] měli jsme my Češi, státní národ a mnohem početnější, jako první naši stavbu, nějakou dřevěnou útulnu, jakých oni mají po Krušných horách každých 10 km od sebe! Netvrdím, že druhá a ostatní české chaty v Krušných horách nemají být skrovnější výpravy a třeba ze dřeva, ale soupeř Klínovce, co se týče krásy výhledky a vhodnosti lyžařského terénu, náš Bouřňák, musil mít chatu hotelovou, reprezentační, odpovídající významu celostátního českého spolku turistického. Bouřňák nemohl být menší než Bergwirtschaft na Milešovce a hospoda na Kněžstí (Komáři víže), mezi nimiž leží.“* Zadání pro autora projektu proto znělo jasně: Chata má být moderní a krásná.

Pamětní deska Karla Líma a pod ní základní kámen s letopočtem 15. července 1928 jsou zazděny do podezdívky

Kamenický. Ten se potom také stal jedním z nejhrolivějších propagátorů projektu. Základní kámen s datem slavnostního poklepu najdeme i dnes zazděný v kamenišné podezdívce chaty. Zajímavostí je, že v době odhalení základního kamene se již na stavbě pilně pracovalo, protože chata měla být hotova do konce roku 1929.